

נורית האובדנית Suicidal Nurit

אבינועם שטרנהיים | תמה גורן
אוצר ד"ר אלעד ירון

התערוכה נורית האובדנית נוצרה מתוך מפגש בין שני אמנים שזה המפגש הראשון שלהם: הפסל והמוזיקאי אבינועם שטרנהיים והאמנית תמה גורן. כבר בתחילת הדרך התברר כי השניים חולקים עולם מושגים משותף. פעולת היצירה מתקיימת עבורם באזור ביניים שבין מציאות לדמיון, מרחב שבו פולקלור, אגדות וסיפורים אישיים נטענים מחדש דרך חומרים ודימויים מן המציאות העכשווית.

השפה המשותפת הזו מקבלת חיזוק בזיקה של שני האמנים לעולם התיאטרון. בשנה האחרונה עסק שטרנהיים בבניית תפאורות להצגות ניסיוניות, תוך עבודה עם חומרים תעשייתיים נטושים מהם הרכיב סצנות, ובמקביל החלה גורן ליצור זירות מיניאטוריות - מרחבים מצוירים ותלת־ממדיים הפועלים כסטים תיאטראליים מוקטנים. בשני המקרים, היצירה מתפקדת כבניית עולם: מרחב תחום, טעון וסיפורי, המזמין התבוננות והשהיה.

הנרטיב בתערוכה מתהדק מתוך המתח שבין השפות החומריות והחזותיות של האמנים. הפיסול הגס, הישיר והאינטנסיבי של שטרנהיים, העשוי פסולת תעשייתית ואובייקטים שאיבדו את מקומם, עומד למול עבודותיה העדינות של גורן במדיומים כגון צבעי מים, מגזרות נייר ורקמה, המאכלסות בדימויים פולקלוריסטיים ונרטיבים טרגיקומיים. המפגש בין החומר הכבד והפגום לבין הדימוי השברירי והפיוטי יוצר עולם מורכב ודחוס, שבו מתקיימים בו־זמנית אינטימיות ואיום, משחק וקדרות.

התערוכה מעוצבת כחוויה רב־חושית וכמסע מתוזמר. עבודות האמנות מוצבות כסצנות מובחנות, מוקפות תאורה תיאטרלית וסאונד, ומובילות את הצופה בין מרחבים שונים שמהם מתגבש בהדרגה סיפור דמוי־חלום. זהו סיפור שאינו ליניארי או חד־משמעי, שנבנה מתוך הצטברות של דימויים, חומרים ותחושות.

כבר בשם התערוכה נרמזים הנושאים המורכבים שבהם עוסקות העבודות - תנועה מתמדת בין פחד להומור, בין קדרות למשחקיות. כך מתגבשת התערוכה כמרחב ביניים טוטאלי: עולם שאינו מבקש לפתור את משברי החיים או לפענחם, אלא מציע את האמנות כפעולה מתמשכת של התמודדות, עיכול והמרה. זהו תהליך שבו היצירה מאפשרת לשהות בתוך הסתירה, להחזיק מתחים מבלי ליישבם, וללמוד מהם על האופן שבו דמיון, חומר ונרטיב יוצרים אפשרות לקיום בתוך מציאות טעונה.